

Ola Magnell, V

Nr natten har stulit din sng medan myterna diktats
Av tungor som lossnat frn hjrnor med nedflld antenn
Dr fienden kastat sin hjlm och hans gon har siktats
Av en som r blind fr att han r en blivande vn

Nr du r tillbaka p vgen som du hade lmnat
Sen du brnde dina broar och trotsat de visaste mn
Dr den glmige gudens palats till sist hade rmnat
Och srade bdlar drar fram giljotinen igen

D hr jag i skuggan av dvalan det mumlande mantrat
Och mistlurens varning fr dis och fr trtt observans
Jag vnde mej om, ingen dr utom vinden som kantrat
Och isen som sjunger lngs vgen mot Allsingenstans

Nr du r en Iskling av tusen att ha eller mista
Och svart, pltslig klarsyn hotar att sprnga din vall
Dr listiga blivit de frsta och kloka de sista
Fr kortsiktig seger och fred mellan hybris och fall

D ber jag i skuggan av dvalan en bn om frsoning
Frn osaligt jmmet p stigen lngs lvornas dans
Jag gr i de ensamma spren av frusen frsoning
Och solen gr upp ver vgen mot Allsingenstans